

2002 ҳадис / «АЛИФ» ҳарфи / 154-ҳадис

* أَزْهَدُ النَّاسِ مَنْ لَمْ يَئْسِ الْقَبْرَ وَالْبَلَى وَتَرَكَ أَفْضَلَ زِيَّةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا، وَآتَرَ مَا يَبْقَى عَلَى مَا يَفْعَلُ،
وَلَمْ يَعْدَ عَدًا مِنْ أَيَّامِهِ وَعَدَ تَعْسِهُ فِي الْمَوْتَى. (رواه البيهقي عن الضحاك مرسلا)

Инсонларнинг зоҳиди қабрни ва чиришини унутмаган, дунё ҳаётидаги зийнатларнинг афзалини тарк этган, боқий қолувчи нарсани фоний бўлувчи нарсадан афзал билган, эртанги кунини ўз кунларидан ҳисобламаган ва ўзини ўликлар қаторида санаган кишидир.

Захҳок (розияллоҳу анҳу)дан. Байҳакий мурсал ҳолатда қилган ривоят.

Манба: hadis.islom.uz

